

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/152/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111235449
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1111235449.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Kučerovou, vo veci navrhovateľa: Univerzitná nemocnica Bratislava, IČO 31813861, so sídlom Pažitková 4, 821 01 Bratislava, IČO 31813861 a odporcu: H. H. Š., X. X.X.XXXX, L. X. X. H. X, XXX XX L., zastúpený advokátom JUDr. Peter Vačok, Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava o návrhu na zaplatenie sumy 1.038,- eur s prísl. takto

rozhodol:

1. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 490,- eur na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
2. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
3. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.10.2011 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k úhrade čiastky 1.038,- eur a k náhrade trov konania.

Navrhovateľ svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v zmysle zákona č. 578/2004 Z.z. Odporca bol zamestnancom navrhovateľa od 1.8.2006 na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 27.07.2006 v znení dohôd o zmene PZ. V období od 14.05.2009 do 23.10.2009 vykonal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou u navrhovateľa dohľad na základe podnetu p. L. E., v ktorom žiadala prešetrenie správnosti postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti jej matky p. Z. V. v dňoch 23.3.2009, 26.03.2009 a 27.03.2009. Pacientka E. V. deň po tom, ako doma spadla vo vani, bola dňa 23.03.2009 vyšetrená v ambulancii I. chirurgickej kliniky Nemocnice Staré mesto. Jej ošetrojúcim lekárom bol v tento deň odporca. Vyšetrením bolo zistené, že pacientka utrpela zlomeninu dvoch rebier. S predpísanými analgetikami a poučením o kľudovom režime bola poslaná do domáceho liečenia. Pre stupňujúce sa bolesti pacientka opäť navštívila dňa 26.03.2009 uvedenú ambulanciu, pričom opäť bola poslaná domov iným ošetrojúcim lekárom. Na ďalší deň 27.03.2009 bola pacientka znova privezená k navrhovateľovi, kde počas prevozu na ARO napriek resuscitácii zomrela. Príčinou smrti podľa lekárskej pitvy bolo kardiorespiračné zlyhanie pri anémii a stratách krvi po poranení hrudníka brucha, pomliaždení dolných lalokov pľúc a dvojdobej ruptúry sleziny. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zistil, že zdravotná starostlivosť navrhovateľa nebola v súlade s §4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, za zistené nedostatky Úrad udelil v rámci vykonávaného dohľadu navrhovateľovi ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu vo výške 4900,- eur, ktorú navrhovateľ v plnej výške uhradil. Konkrétneho protiprávneho konania sa dopustili lekári, ktorí boli

dňa 23.3.2009 a dňa 26.3.2009 ošetrojúcim lekármi pacientky E. V., ktorí pochybili pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti, keď nedodrжали pri svojej činnosti vyplývajúcej z pracovnoprávneho vzťahu zásady poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zmysle zákona č. 576/2004 Z.z. Protiprávne konanie odporcu spočíva v tom, že dňa 23.3.2009 nezabezpečil, aby boli pacientke vykonané všetky vyšetrenia, ktoré jej zdravotný stav vyžadoval a neodporučil jej hospitalizáciu. Škodová komisia navrhovateľa navrhla zosobniť predmetnú škodu zodpovedným zamestnancom, jedným z nich bol aj odporca. Riaditeľ UNB rozhodol o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi škodu v zmysle §185 ods. 2 a §187 ods. 2 ZP vo výške 1.038,- eur. Napriek príslubu odporca k náhrade škody nepristúpil. Navrhovateľ má za to, že preukázal existenciu zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody voči odporcovi ako zamestnancovi za škodu. Protiprávne konanie odporcu ako zamestnanca vidí navrhovateľ v tom, že porušil ustanovenia zákona č. 576/2004 Z.z. v platnom znení, v príčinnej súvislosti s ktorým vznikla navrhovateľa škoda spočívajúca v udelení a zaplatení pokuty ÚDZS, ktorej časť vo výške 1038,- eur bola zosobnená odporcovi.

Odporca sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 15.11.2011. Má za to, že svojim konaním nezapríčinil smrť pani E. V., a teda ani nemohol spôsobiť navrhovateľovi škodu v podobe pokuty uloženej úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Hlavným dôvodom, ktorý podľa Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou spôsobil, že zdravotná starostlivosť poskytnutá pani E. V. nebola lege artis je, že pacientke nebolo vykonané vyšetrenie USG brucha, a to najmä ak bola opakovane privezená rýchlou zdravotnou službou. Nebohá pani V. bola v období rozhodujúcom pre rozhodnutie Úradu ošetrovaná zamestnancami navrhovateľa dva razy - dňa 23.03.2009 odporcom a dňa 26.03.2009 H.. G.. Odporca dňa 23.3.2009 indikoval pani E. V. RTG hrudníka, H.. G. indikoval dňa 26.03.2009 RTG brucha a RTG hrudníka. V trestnom konaní vypracovanom znaleckom posudku č. 8/2010 súdny znalec MUDr. Zdenko Mores konštatoval, že E. G. sa dopustil diagnostického omylu tým, že nepoužil pri vyšetrení pacientky USG brucha. Odporca má za to, že skutočnou príčinou úmrtia pacientky bola tá skutočnosť, že H.. G. ako atestovaný lekár s príslušnými skúsenosťami, ktorý vyšetroval pacientku pri jej následnom prevezení dňa 26.03.2009 neindikoval vyšetrenie USG brucha. Rovnako znalec konštatoval, že H.. G. dňa 26.03.2009 slúžil na dvoch ambulanciách a teda mohol byť viac náchylný k chybám, čo možno označiť ako chybu organizačnú na strane poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, teda navrhovateľa. Odporca má za to, že k úmrtiu pani V. došlo v dôsledku kombinácie diagnostického omylu H.. G., nedodržania inštrukcie zo strany pacientky pani V., ako aj v dôsledku organizačnej chyby zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, teda navrhovateľa. V deň, kedy odporca vyšetroval pani V. nebola zistená taká anamnéza, ktorá by odôvodňovala jej hospitalizáciu. K organizačným podmienkam vytvoreným na pracovisku pre poskytovanie zdravotnej starostlivosti odporca uviedol, že pokyn, aby sa v prípadoch podobných ako bol prípad pani V. indikovalo USG brucha bol vydaný v rámci zdravotníckeho zariadenia navrhovateľa až po tom, ako došlo k vyššie uvedeným udalostiam, a to vo forme seminára. V čase, kedy k udalostiam došlo, takýto pokyn zamestnávateľ neexistoval a postup v takýchto prípadoch nebol v rámci zariadenia zamestnávateľa jednoznačne určený. Ďalej k organizačným podmienkam, ktoré odporca vytvoril pre poskytovanie zdravotnej starostlivosti lege artis odporca uviedol, že pri výkone služby zo strany neatestovaného, sekundárneho lekára, akým bol odporca má byť prítomný na konzultácii aj atestovaný lekár. V deň kedy odporca vyšetroval pani V. dňa 23.3.2009 takýto atestovaný lekár na oddelení prítomný nebol. Odporca tiež namietal, že škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi vznikla aj z toho dôvodu, že si nedostatočne uplatňoval svoje práva v správnom konaní, v ktorom úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou posudzoval poskytovanie zdravotnej starostlivosti pani E. V.. V predmetnom konaní navrhovateľ ako účastník konania nenavrhol iné dôkazy ani doplnenie dôkazov, hoci to s odkazom na §34 zákona č. 71/1967 Zb. mohol urobiť. Voči rozhodnutiu úradu nepodal ani opravný prostriedok, čím porušil zákonnú prevenčnú povinnosť podľa § 417 OZ. Odporca má teda za to, že navrhovateľ nepreukázal nárok na žalovanú sumu 1038,- eur a žiadal žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisového materiálu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou - spis č. 49795 vo veci podnetu p. L. E. o prešetrenie postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti alebohej p. Jolany Tesařovej vo FNsP Bratislava, najmä Rozhodnutím úradu č.k. ZS 103/00001/2010 zo dňa 12.02.2010, Protokolom č. 369/2009, Listom označeným ako "Nápravné opatrenia k protokolu č. 396/2009", pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 27.7.2006, Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 10.07.2007 a zo dňa 16.06.2008, Opisom pracovného miesta odporcu, Mzdovým výmerom odporcu (čl. 174), Zápisnicou zo zasadania škodovej

komisie zo dňa 16.12.2010, Protokolom o škode č. 27, Záznamom z prerokovania prípadného postihu zamestnancov k prípadu 27/2010 konaného dňa 6.10.2010, Rozhodnutím riaditeľa na zosobnenie škody zo dňa 12.1.2011, Urgenciou zo dňa 4.5.2011, Operačným programom na I. chirurgickej klinike zo dňa 23.3.2009 (čl. 189), výňatkom z Knihy ošetrovaných a neprijatých v roku 2009 - "ambulancia - muži" a "ambulancia - ženy" zo dňa 23.3.2009 vedenom u navrhovateľa, Zadelenie na oddelenie na mesiac Marec 2009 (čl.196) na I. chirurgickej klinike, Znaleckým posudkom MUDr. Zdena Moresa č. 8/2010, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T 20/2012, oboznámením s obsahom Vestníka MZ SR 2009 čiastka 32-51, a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Odporca pracoval u navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy od 1.8.2006, s dohodnutým druhom práce "lekár". Miestom výkonu práce bola L.. Dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 16.6.2008 bol pracovný pomer dojednaný na dobu neurčitú. Z Popisu pracovnej činnosti odporcu zo dňa 1.2.2007 vyplýva, že "vykonáva samostatne základné diagnostické a liečebné výkony, alebo asistuje pri zložitejších diagnostických a liečebných výkonoch a úkonoch počas špecializačného štúdia v príslušnom špecializačnom odbore. Vykonáva ústavné pohotovostné služby podľa rozpisu a zúčastňuje sa na výučbe poslucháčov Lekárskej fakulty UK". Podľa Mzdového výmeru zo dňa 1.8.2006 mal odporca základnú mzdu vo výške 15.400,- Sk brutto, t.j. 511,18 eur brutto. Odporca bol s popisom svojej činnosti riadne oboznámený dňa 1.1.2007 (čl. 15). Odporca bol pridelený na A., kde dňa 23.3.2009 v rámci plnenia svojich pracovných povinností ošetril už nebohú pacientku p. E. V.. Pacientka pri údere vo vani dňa 22.03.2009 utrpela okrem iného aj trhlinu povrchu sleziny, ktorá jej odporcom ako ošetrovateľom lekárom dňa 23.3.2009 nebola diagnostikovaná, poranenie sleziny jej nebolo diagnostikované ani následne dňa 26.03.2009 službukonajúcim lekárom H.. G., čo bolo dňa 27.03.2009 príčinou smrti menovanej. Odporca dňa 23.3.2009 vyšetrením zistil, že pacientka utrpela zlomeninu dvoch rebier, s predpísanými analgetikami a poučením o kľudovom režime ju poslal domov, USG vyšetrenie sleziny nenariadil. Pacientka bola opakovane RZP privezená na kliniku aj 26.03.2009, kedy udávala zhoršenie zdravotného stavu, v tento deň jej ošetrovateľom bol H.. G., ktorý opätovne tak ako odporca USG sleziny nevykonával. (H.. G. mal v tom čase diplom o špecializácii v odbore chirurgia prvého stupňa - zo dňa 15. apríla 2004.)

Z výsledkov vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že odporca poskytoval poškodenej pani V. dňa 23.3.2009 odbornú zdravotnú pomoc ako neatestovaný lekár z takmer trojročnou lekárskou praxou.

Voči odporcovi bolo na tunajšom súde vedené trestné konanie zn. 4T 20/2012 pre skutok, že obvinený ako službukonajúci ošetrovateľ lekár dňa 23. marca 2009 v čase od 9,20 hod. do 11,00 hod. po tom, ako bola nebohá E. V. službukonajúcimi pracovníkmi rýchlej zdravotnej pomoci prevezená na M. pracovisko H. N.. XX na ošetrovanie, tejto nevykonával potrebné USG vyšetrenie a rozhodol o jej prepustení do domáceho prostredia bez potrebných ďalších vyšetrení a hospitalizácie, a to aj napriek tomu, že nebohá poškodená v dôsledku jej pádu vo vani, ku ktorému došlo 22. marca 2009 v podvečerných hodinách v ňou obývanom byte utrpela zlomeninu rebier obojstranne, zlomeninu vľavo X. rebra (tzv. slezinné rebro), pričom vzhľadom k veku nebohej poškodenej, ako aj vzhľadom k bolestiam v oblasti zlomených rebier malo dôjsť k diagnostickému doriešeniu zdravotného stavu nebohej poškodenej prinajmenšom ultrazvukovým vyšetrením a k jej hospitalizácii, následkom čoho nebohá poškodená E. V. 27. marca 2009 zomrela. Odporca bol spod obžaloby oslobodený. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že posúdenie prípadnej pracovnoprávnej zodpovednosti odporcu je však skutkovo a právne odlišné od ustálenia zodpovednosti trestnoprávnej.

Do prebehnuvšieho trestného konania bol pribratý súdny znalec z odboru chirurgia - traumatológia MUDr. Zdeno Mores, ktorý v závere svojho posudku č. 08/2010 konštatuje, že neb. E. V. nebola dňa 23.3.2009 až 27.03.2009 poskytovaná zdravotná starostlivosť v súlade s ustanoveniami § 4 ods. 3 zákona č. 567/2004 Z.z. V znaleckom posudku, okrem iného, znalec konštatuje: "Pri páde vo vani a zistení zlomeniny rebier obojstranne, vľavo dolného - X. rebra aj vzhľadom na vek, nebola nebohá hospitalizovaná. Počas vyšetrení neboli realizované žiadne laboratórne vyšetrenia. Pri zlomeninách dolných rebier je potrebné myslieť aj na možnosť poranení orgánov dutiny brušnej - pri zlomení dolných rebier vľavo je vždy nutné vylúčiť aj poranenie sleziny. Traumatické poškodenie sleziny sa dajú potvrdiť alebo vylúčiť USG vyšetrením brucha, nie však zhotovením natívnej RTG snímky dutiny brušnej. RTG

snímka nedokáže ukázať ruptúry sleziny s hematómom pod puzdrom sleziny alebo s prevalením krvi do brušnej dutiny, na to je potrebné indikovať a realizovať sonografické vyšetrenie brucha. U menovanej malo byť pri zistení zlomeniny slezinného rebra indikované USG vyšetrenie brušnej dutiny, pričom už dňa 23.3.2009 bolo vhodné pacientku hospitalizovať." MUDr. Zdenko Mores v znaleckom posudku ku konaniu odporcu uviedol, že z lekárskeho hľadiska postupoval správne, subjektívne a objektívne vyšetřil pacientku, dal urobiť grafické vyšetrenie hrudníka a brucha, avšak nedal urobiť sonografické vyšetrenie a poškodenú nehospitalizoval.

Konzultant Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou G. vo svojom odbornom stanovisku zo dňa 03.08.2009 vypracovanom pre účely správneho konania konštatoval, že u pacientky E. V., nar. XXXX došlo k porušeniu §4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., pretože po páde vo vani a zistení zlomeniny rebier obojstranne, vľavo dolných rebier, a aj vzhľadom na vek, nebola hospitalizovaná, počas vyšetrení nemala urobené žiadne laboratórne vyšetrenia, neboli popísané podliatiny chrbta. Pri zlomeninách rebier je potrebné myslieť aj na možnosť poranení orgánov dutiny brušnej (dvojdobá ruptúra sleziny). Konzultant ďalej v posudku konštatoval, že pri vyšetrení dňa 23.3.2009 na chir. ambulancii I. chirurgickej kliniky bola zistená fraktúra rebier obojstranne, ktoré sa na pravej strane nezhodovali s pitevným nálezom. Na pitve popísané podliatiny chrbta predovšetkým vľavo neboli pri klinickom vyšetrení popísané. Dňa 26.3.2009 bola na kontrolnom vyšetrení pre neutíchajúce bolesti v oblasti chrbra, pacientka bola na analgetikách, zvracala, neprijíjala potravu. Počas vyšetrení sa u pacientky nevykonali žiadne laboratórne vyšetrenia.

Z Odborného stanoviska vypracovaného H., konzultantom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v odbore rádiodiagnostika zo dňa 24.9.2009 sa konštatuje, že: "je pozoruhodné, že nález zlomeného slezinného rebra nebol popudom pre ošetrojúceho lekára - chirurga - na indikovanie a vykonanie urgentného ultrazvukového vyšetrenia brušnej dutiny. Pri zlomeninách dolných rebier vľavo je v ž d y nutné vylúčiť poranenie sleziny, či už úplnú alebo čiastočnú ruptúru sleziny. Traumatické poškodenia sleziny sa dajú veľmi dobre potvrdiť alebo vylúčiť USG vyšetrením brucha, nie však zhotovením natívnej rtg snímky dutiny brušnej ! Takáto rtg snímka sa môže síce v rámci kompletného vyšetrenia indikovať a zhotoviť, môže ukázať napríklad perforáciu tráviacej trubice s pneumoperitoneom, alebo ileózný stav. Ale ruptúru sleziny s hematómom pod puzdrom sleziny alebo s prevalením krvi do brušnej dutiny rtg snímka brucha dokázať ani vylúčiť však nemôže, na to je potrebné indikovať a realizovať sonografické vyšetrenie brucha". Menovaný konzultant úradu považuje absenciu indikácie urgentnej abdominálnej sonografie za postup non lege artis.

Rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, číslo konania ZS 103/00001/2010 zo dňa 12.2.2010 bola O. ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti uložená pokuta 4.900,- eur podľa §50 ods. 2 písm. a) a §64 ods. 2 písm. b) zákon a č. 581/2004 Z.z. V rozhodnutí je uvedené, že úrad začal správne konanie z dôvodu, že v dohliadanom období 23.3.2009 až 27.03.2009 po páde vo vani nebola pacientka Jolana Tesařová hospitalizovaná, neboli jej vykonané laboratórne vyšetrenia a napriek zisteniu zlomeniny "slezinného" rebra jej nebolo indikované USG vyšetrenie brušnej dutiny. Absenciu indikácie urgentnej abdominálnej sonografie považuje správny orgán za postup, ktorý nie je lege artis, t.j. nie je v súlade s medicínskymi poznatkami vedy. USG brucha patrí k štandardným vyšetřovacím metódam pri zlomeninách dolných rebier hrudníka, čo potvrdil aj účastník konania vo svojom vyjadrení k Upovedomeniu Za postup lege artis nebol úradom považovaný ani taký postup pri ktorom neboli pacientke vykonané základné laboratórne vyšetrenia. V dôsledku nevykonanie bez zbytočného odkladu vyššie uvedených vyšetření nedošlo zo strany poskytovateľ zdravotnej starostlivosti u pacientky najmä ak bola opakovane privezená rýchlou zdravotnou službou s vyššie popísanými ťažkosťami, k správne určenej diagnóze a k zabezpečeniu včasnej a účinnej liečby.

Navrhovateľ dňa 9.4.2010 spísal protokol o škode č. 27, ktorého predmetom bola pokuta na základe rozhodnutia ÚDZS, výška škody 4.900,- eur, dátum zistenia škody 14.05.2009. Škoda bola zistená rozhodnutím ZS 103/00001/2010, pokuta bola zaplatená dňa 9.4.2010. Riaditeľ FNŠP Bratislava navrhol škodovej komisii spôsob likvidácie tejto škody.

Škodová komisia navrhovateľa, ktorá zasadala dňa 16.12.2010 navrhla zhmotniť pokutu zamestnancovi MUDr. Marekovi Štefánikovi vo výške 1038,- eur a MUDr. Jozefovi Dolníkovi vo výške 3862,- eur. U odporcu komisia navrhla mieru spoluzodpovednosti určiť minimálnou mierou, zvyšok teda podstatnejšiu časť preniesie na MUDr. Dolníka. MUDr. Dolníkovi bola táto škoda znížená z dôvodu pracovnoprávných obmedzení v zmysle § 186 ods. 2 ZP na sumu 1.312,64 eur, pretože u navrhovateľa mal len čiastočný úväzok (čl.200). Navrhovateľ tak znášal škodu vo výške viac ako 50%.

Riaditeľ FNsP Bratislava rozhodol zosobniť MUDr. Marekovi Štefánikovi škodu vo výške 1.038,- eur. Listom zo dňa 12.1.2011 bol odporca vyzvaný uvedenú sumu zaplatiť do 10 dní, prípadne si dohodnúť splátky na právnom odbore. Predmetné rozhodnutia odporca prevzal dňa 18.01.2011. Uvedenú sumu navrhovateľovi neuhradil.

Podľa čl. 2 základných zásad upravených v ZP výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi, nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

Podľa § 14 ZP spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovnoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy.

Podľa § 1 ods. 2 ZP ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahuje sa na tieto právne vzťahy Občiansky zákonník.

Podľa § 179 ods. 1 ZP zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovi zavinenie okrem prípadov uvedených v §182 a 185.

Podľa § 186 ods. 1 ZP zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

Podľa § 186 ods. 2 ZP náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu.

Podľa § 187 ods. 1 ZP ak škodu spôsobil porušením povinností aj zamestnávateľ, zamestnanec uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

Podľa § 187 ods. 2 ZP ak zodpovedá zamestnávateľovi za škodu niekoľko zamestnancov, každý z nich uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

Podľa § 191 ods. 1 ZP zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ.

Podľa § 191 ods. 2 ZP zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá.

Podľa § 191 ods. 4 ZP požadovanú náhradu škody a obsah dohody o spôsobe jej úhrady, s výnimkou náhrady škody nepresahujúcej 33,19 eur, je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotnícke zariadenia musia byť personálne zabezpečené a materiálne-technicky zabezpečené na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v súlade so svojím odborným zameraním. Na základe citovaného ustanovenia zákona Ministerstvo zdravotníctva určilo podrobnosti o personálnom zabezpečení výnosom z 10. septembra 2008 č. 09812/2008-OL o minimálnych požiadavkách na personálne zabezpečenie a materiálne-technické vybavenie jednotlivých druhov zdravotníckych zariadení.

Podľa § 27 zákona č. 578/2004 Z.z. zdravotnícke povolanie vykonávajú zdravotnícki pracovníci v týchto kategóriach: a) lekár, ak ide o povolanie lekár, b) zubný lekár, ak ide o povolanie zubný lekár, c) farmaceut, ak ide o povolanie farmaceut, d) sestra, ak ide o povolanie sestra.. atď.

Podľa § 79 ods. 1 cit. zákona poskytovateľ, ktorý je držiteľom povolenia alebo licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, je povinný pri poskytovaní zdravotníckej starostlivosti dodržiavať osobitné predpisy, poskytnúť bez zbytočného odkladu každej osobe neodkladnú zdravotnú starostlivosť, bez zbytočného odkladu prevziať osobu od poskytovateľa záchrannej služby ak ide o poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti, prevádzkovať zdravotnícke zariadenie v súlade s požiadavkami na jeho personálne zabezpečenie a materiálne-technické vybavenie.

Podľa bodu E. Vestníka MZ SR 2008, strana 250, čiastka 32-51 vyplýva, že Personálne zabezpečenie chirurgickej ambulancie tvoria a) lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore chirurgia 1, b) sestra alebo sestra so špecializáciou v špecializačnom odbore ošetrovateľská starostlivosť v odboroch chirurgia 1.

Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. zdravotnícky pracovník je povinný poskytovať bez meškania prvú pomoc každej osobe, ak by bez takejto pomoci bol ohrozený jej život alebo bolo ohrozené jej zdravie, a ak to je nevyhnutné zabezpečiť podľa potreby ďalšiu odbornú zdravotnú starostlivosť, sústavne sa vzdelávať, vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s etickým kódexom.

Na uplatnenie zodpovednostného postihu zamestnanca za škodu spôsobenú zamestnávateľovi musia byť splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, vrátane zavinenia, a to súčasne. Prvým predpokladom je:

- a) existencia pracovnoprávneho vzťahu,
- b) existencia protiprávneho úkonu alebo škodnej udalosti,
- c) vznik škody,
- d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou
- e) súvislosť medzi škodou a plnením pracovných úloh
- f) zavinenie.

Protiprávnym konaním sa rozumie také konanie zamestnanca, ktoré je v rozpore s právnou povinnosťou vyplývajúcou pre neho z jeho pracovného pomeru. Pôjde teda o porušenie povinností stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi, pracovnou zmluvou, vnútornými predpismi zamestnávateľa alebo o nesplnenie pokynov zamestnávateľa.

Škoda v dôsledku protiprávneho úkonu je charakterizovaná ako majetková škoda alebo ujma na zdraví. Skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení existujúcej hodnoty veci, alebo majetku poškodeného, inou škodou je majetková škoda vyjadriteľná v peniazoch, o ktorú by sa bol zväčšil majetok poškodeného, keby nebola vznikla skutočná škoda (napr. ušlý zisk).

Príčinou súvislosťou je súvislosť medzi dvoma javmi spočívajúca v tom, že jeden jav t. j. protiprávny úkon je takej povahy, že bez neho by druhý jav, t.j. škoda nebol vznikol. Zákonník práce nedefinuje príčinnú súvislosť a ani nestanovuje, ako sa má príčinná súvislosť zisťovať a hodnotiť. Príčinná súvislosť nie je právna, ale skutková otázka, ktorú je potrebné riešiť vždy v konkrétnom prípade. Vždy by malo ísť o súvislosť priamu (causa proxima).

Z hľadiska uplatňovania náhrady škody je tiež podstatná súvislosť medzi škodou a plnením pracovných úloh. Plnením pracovných úloh je predovšetkým výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, iná činnosť vykonávaná na príkaz zamestnávateľa a činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty.

Zavinenie je psychický vzťah škodcu k vlastnému konaniu, ktoré sa prieči objektívnemu právu a ku škode ako následku takéhoto konania. Úmyselné zavinenie je dané vtedy, ak konajúci vedel, že škodu môže spôsobiť a chcel ju spôsobiť (priamy úmysel), alebo ak konajúci vedel, že škodu môže spôsobiť a pre prípad, že ju spôsobiť bol s tým uzrozumený (úmysel nepriamy). Zavinenie vo forme nedbanlivosti je dané vtedy ak konajúci vedel, že škodu môže spôsobiť, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že ju nespôsobí, alebo vtedy ak konajúci nevedel, že škodu môže spôsobiť, avšak vzhľadom k okolnostiam a k svojim osobným pomerom to vedieť mal a mohol (nedbanlivosť nevedomá).

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním teda súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a vzhľadom na charakter sporového konania uzavrel, že nie je opodstatnené výnimočne nariaďovať ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania, nakoľko považoval skutkový stav za dostatočný pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu, ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné a nepotrebné z hľadiska zistenia a posúdenia rozhodujúcich skutočností v prejednávanej veci, vychádzajúc zo zásady občianskeho súdneho konania, že skutkový stav na základe ktorého súd rozhoduje v sporovom konaní, ovládanom zásadou kontradiktórnosti, má byť výsledkom dôkaznej aktivity a snahy účastníkov konania, ktorí majú hlavnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu a preukázanie svojich tvrdení a kde aktivita súdu v rámci dokazovania sa vo všeobecnosti obmedzuje na rozhodovanie, ktoré z označených dôkazov účastníkmi konania vykoná. So zreteľom na uvedené preto vyhlásil súd uznesením dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.).

Sumarizujúc vyššie uvedené súd dospel k záveru, že odporca ako zamestnanec navrhovateľa - lekár dňa 23.3.2009 pri plnení pracovných úloh spočívajúcich v poskytovaní odbornej zdravotnej starostlivosti pani Tesařovej porušil právnu povinnosť vyplývajúcu mu z pracovnej zmluvy, pretože zdravotnú starostlivosť menovanej poskytol v rozpore so súčasnými poznatkami vedy, t. j. non lege artis. Podľa odborných posudkov MUDr. Zdena Moresa, konzultantov úradu MUDr. Jána Paškana a MUDr. Ivana Drobáňa pochybenie odporcu spočívalo v tom, že pri zistení zlomeniny slezinného rebra p. Tesařovej nenariadil USG vyšetrenie brucha pre vylúčenie poranenia sleziny, nevykonal potrebné laboratórne vyšetrenia a menovanú aj s poukazom na jej vek nehospitalizoval. Menovaná

dňa 27.03.2009 zomrela. V príčinnej súvislosti aj s týmto opomenutím odporcu vznikla navrhovateľovi škoda spočívajúca v pokute, ktorá mu bola uložená vyššie citovaným rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v celkovej výške 4900,- eur. Zavinenie odporcu mal súd preukázané, a to vo forme nedbanlivosti, pretože odporca ako ošetrojúci lekár, síce v tom čase bez atestácie, avšak po absolvovaní 6 ročného štúdia na lekárskej fakulte s takmer trojročnou lekárskou praxou vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery štandardné lekárske postupy pri zlomenine slezinného rebra poznať mal a mohol. USG vyšetrenie brucha podľa citovaných odborných posudkov patrí k štandardným vyšetrovacím metódam. Pracovnou náplňou odporcu podľa v tom čase aktuálneho popisu pracovnej činnosti bolo vykonávať samostatne základné diagnostické a liečebné úkony, ku ktorým patrí aj nariadenie USG vyšetrenia ako štandardnej metódy. Obrana odporcu spočívajúca v tom, že v čase poskytovania zdravotnej starostlivosti pani Tesařovej bol na ambulancii sám ako lekár bez atestácie, nemal k dispozícii atestovaného lekára na prípadnú konzultáciu nemôže ako dôvod na jeho úplné zbavenie sa zodpovednosti za škodu obstať. Tieto skutočnosti však sú, podľa názoru súdu, dôvodom na spoluzodpovednosť navrhovateľa ako zamestnávateľa za vzniknutú škodu podľa § 187 ods. 2 ZP. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že navrhovateľ ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti dňa 23.3.2009 personálne nezabezpečil chirurgickú ambulanciu v súlade s výnosom MZ SR uverejnením vo vestníku MZ SR 2008, strana 250, čiastka 32-51 aj lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore chirurgia, čo vyplynulo z rozpisu služieb z tohto dňa, ako aj skutočnosť, že vedenie kliniky nedostatočne kontrolovalo prácu neatestovaných lekárov.

V posudzovanom prípade je tiež potrebné aplikovať § 187 ods. 2 ZP, pretože s poukazom na vyššie popísané skutkové zistenia sa javí, že za výšku škody spolu s odporcom bude zrejme zodpovedať aj ďalší dňa 26.03.2009 službukonajúci lekár, kedy podľa odborných posudkov aj napriek udávaným stupňujúcim bolestiam pacientky a udávaného subjektívneho zhoršeniu je zdravotnému stavu nebolo u menovanej nariadené USG vyšetrenie brucha, menovaná nebola hospitalizovaná a neboli vykonané potrebné laboratórne vyšetrenia.

Škodová komisia ako aj štatutárny zástupca navrhovateľa rozhodli o úplnom zhmotnení uloženej pokuty medzi odporcu a MUDr. Dolníka (službukonajúci lekár dňa 26.03.2009) v rozsahu 1038,- eur a 3862,- eur. U MUDr. Dolníka však výška škody bola znížená z dôvodu ustanovenia § 186 ods. 2 ZP na sumu 1.312,64 eur, pretože vzhľadom na jeho čiastočný pracovný úväzok suma 3862,- eur presahovala štvornásobok priemerného mesačného zárobku. Nejednalo sa teda o dobrovoľné uznanie spoluzodpovednosti navrhovateľa za vzniknutú škodu. Opodstatnenosť navrhovateľom uplatňovaného nároku voči MUDr. Dolníkovi však je kompetentný vyriešiť Okresný súd v Piešťanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cpr 3/2011.

Zohľadniac vyššie uvedené skutkové zistenia, s odkazom na zásadu aplikácie pravidiel slušnosti a dobrých mravov v pracovnoprávnom vzťahu (čl. 2 základných zásad ZP) sa súdu javí ako primeraná výška škody, ktorú možno od odporcu podľa § 186 ods. 2 ZP a § 187 ods. 1 a ods. 2 ZP spravodlivo požadovať v rozsahu 10% uloženej pokuty, t.j. vo výške 490,- eur. Táto čiastka zodpovedá miere zavinenia odporcu, ktorý vyšetroval poškodenú dňa 23.3.2009, kedy jej zdravotný stav nebola tak akútny ako to bolo dňa 26.3.2009, v tom čase bol lekárom bez atestácie, pričom na ambulancii nemal k dispozícii atestovaného lekára za účelom prípadnej konzultácie zdravotného stavu poškodenej. Uvedená čiastka tiež zohľadňuje aj potrebu delby zodpovednosti na ďalších zamestnancov, ako aj na samotného navrhovateľa ako zamestnávateľa z dôvodov vyššie uvedených.

Len pre úplnosť súd dodáva, že nedodržanie poriadkových lehôt uvedených v § 191 ZP nemá vplyv na začiatok plynutia premlčacej lehoty a nedodržanie mesačnej lehoty nie je v ZP sankcionované.

Súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní žiadal zaviazať odporcu na sumu 1.038,- eur, pričom súd zaviazal odporcu k náhrade škody vo výške 490,- eur, vo zvyšku žalobu zamietol tak navrhovateľ, ako aj odporca mali v konaní úspech len čiastočný. Preto súd vo výroku o trovách konania vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.